



EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den XXX
[...] (2022) XXX draft

SENSITIVE*
UNTIL ADOPTION

KOMMISSIONENS TILLKÄNNAGIVANDE

**om informell vägledning om nya eller olösta frågor rörande artiklarna 101 och 102 i
fördraget om Europeiska unionens funktionssätt som uppkommer i enskilda fall
(vägledande skrivelser)**

(Text av betydelse för EES)

* Distribution only on a 'Need to know' basis - Do not read or carry openly in public places. Must be stored securely and encrypted in storage and transmission. Destroy copies by shredding or secure deletion. Full handling instructions <https://europa.eu/db43PX>

KOMMISSIONENS TILLKÄNNAGIVANDE

om informell vägledning om nya eller olösta frågor rörande artiklarna 101 och 102 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt som uppkommer i enskilda fall (vägledande skrivelser)

(Text av betydelse för EES)

I. FÖRORDNING NR 1/2003

1. Genom förordning (EG) nr 1/2003(1) inrättades ett system för kontroll av efterlevnaden av artiklarna 101 och 102 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*). Samtidigt som förordning (EG) nr 1/2003 är utformad för att göra det möjligt för kommissionen att fokusera på sin huvudsakliga uppgift att effektivt tillämpa och verkställa konkurrensreglerna skapar den rättslig förutsebarhet, eftersom den föreskriver att avtal(2) som omfattas av artikel 101.1 i EUF-fördraget men uppfyller villkoren i artikel 101.3 i EUF-fördraget är giltiga och kan verkställas utan att det krävs ett föregående beslut av en konkurrensmyndighet (se artikel 1 i förordning nr 1/2003).
2. Förordning (EG) nr 1/2003 ger parallell behörighet för kommissionen, medlemsstaternas konkurrensmyndigheter och medlemsstaternas domstolar att tillämpa artiklarna 101 och 102 i EUF-avtalet i sin helhet och begränsar samtidigt riskerna för inkonsekvent tillämpning genom en rad bestämmelser. Därigenom garanteras det som enligt den praxis som tillämpas av Europeiska unionens domstol(3) är den primära aspekten av den rättsliga förutsebarheten för företag, nämligen att konkurrensreglerna tillämpas konsekvent i hela unionen.
3. Företag har generellt sett goda möjligheter att bedöma om deras åtgärder är lagliga på ett sätt som ger dem möjlighet att fatta ett välgrundat beslut om huruvida de ska gå vidare med ett avtal eller en ensidig åtgärd och i vilken form de ska göra det. De är förtrogna med sakförhållandena och har tillgång till en ram bestående av gruppundantagsförordningar, rättspraxis och befintliga kommissionsbeslut samt omfattande vägledning i riktlinjer och tillkännagivanden från kommissionen som har utfärdats för att ytterligare hjälpa företagen att göra en självbedömning(4). Kommissionen har också tagit fram riktlinjer för tillämpningen av artikel 101.3 i EUF-fördraget (5). Företagen kan därmed i de flesta fall göra en tillförlitlig bedömning av sina avtal mot bakgrund av artikel 101 i EUF-fördraget.
4. Om ärenden, trots ovanstående faktorer, ger upphov till verklig osäkerhet därför att de utgör nya eller olösta frågor vid tillämpningen av artikel 101 eller 102 i EUF-fördraget, kan enskilda företag vilja begära informell vägledning från kommissionen.(6) I enlighet med de principer som anges i avsnitt II i detta tillkännagivande kommer en begäran om vägledning inte att ge en sökande rätt att få sådan vägledning, eftersom detta tillkännagivande inte kan återinföra ett system som skulle vara oförenligt med ramen för självbedömning i förordning (EG) nr 1/2003. Kommissionen kan dock, om den anser det lämpligt och ärendeprioriteringen medger det, ge sådan informell vägledning om tolkningen av artikel 101 eller 102 i ett skriftligt utlåtande (vägledande skrivelse). I

detta tillkännagivande beskrivs denna typ av skrivelse närmare.

II. RAM FÖR BEDÖMNINGEN AV OM EN VÄGLEDANDE SKRIVELSE SKA UTFÄRDAS

5. Förordning (EG) nr 1/2003 ger kommissionen behörighet att på ett effektivt sätt utreda och beivra överträdelser av artiklarna 101 och 102 i EUF-fördraget samt att ålägga påföljder(7). Ett viktigt syfte med förordning (EG) nr 1/2003 är att säkerställa en effektiv tillämpning av unionens konkurrensregler genom att införa ett system för självbedömning, varvid det tidigare systemet med anmälningar avskaffas och det blir möjligt för kommissionen att inrikta sin efterlevnadskontroll på de allvarligaste överträdelserna av artiklarna 101 och 102 i EUF-fördraget(8).
6. Förordning (EG) nr 1/2003 påverkar inte kommissionens möjligheter att ge enskilda företag informell vägledning(9) på det sätt som anges i detta tillkännagivande, men denna möjlighet bör inte inkräkta på det primära syftet med förordning (EG) nr 1/2003, dvs. att säkerställa en effektiv tillämpning av konkurrensreglerna. Kommissionen kan därför endast ge informell vägledning till enskilda företag i den utsträckning som detta är förenligt med dess ärendeprioritering.
7. Med förbehåll för punkt 6 kommer kommissionen, när den tar emot en ansökan om en vägledande skrivelse, att överväga huruvida det är lämpligt att ta upp ansökan till behandling. Att utfärda en vägledande skrivelse kan endast övervägas om en första bedömning av de faktiska omständigheterna och rättsliga överväganden när det gäller agerandet eller det planerade agerandet tyder på att kommissionen anser att det finns giltiga skäl att genom en vägledande skrivelse klargöra tillämpligheten av artikel 101 eller 102 i EUF-fördraget på avtalet eller den ensidiga åtgärden i fråga. En sådan första bedömning kommer att baseras på följande två kumulativa faktorer:
 - (a) Nya eller olösta frågor: Den materiella bedömningen av ett avtal eller en ensidig åtgärd med hänsyn till artikel 101 eller 102 i EUF-fördraget ger upphov till ett rättstillämpningsproblem som varken har klargjorts tillräckligt i gällande unionsrätt, inbegripet unionsdomstolarnas rättspraxis, eller i en tillräcklig, allmänt tillgänglig generell vägledning på unionsnivå i beslutspraxis eller i tidigare vägledande skrivelser.
 - (b) Intresse av att ge vägledning: Den första bedömningen av avtalet eller den ensidiga åtgärden tyder på att ett offentligt förtydligande av tillämpligheten av artikel 101 eller 102 i EUF-fördraget genom en vägledande skrivelse skulle ge ett betydande mervärde, med beaktande av en eller flera av följande faktorer:
 - Den faktiska eller potentiella ekonomiska betydelsen av de varor eller tjänster som berörs av avtalet eller det ensidiga beteendet, särskilt med beaktande av konsumenternas intressen.
 - Om målen för avtalet eller den ensidiga åtgärden är relevanta för att uppnå kommissionens prioriteringar eller bevaka unionens intresse.
 - Omfattningen av de investeringar som gjorts eller kommer att göras av de berörda företagen och som är kopplade till avtalet eller det ensidiga beteendet.
 - I vilken utsträckning avtalet eller beteendet motsvarar eller kan motsvara en mer

utbredd användning.

8. Kommissionen tar i regel inte upp en ansökan om en vägledande skrivelse till bedömning i följande fall:
 - De frågor som tas upp i ansökan är identiska med eller liknar frågor som tagits upp i ett pågående mål vid Europeiska unionens domstol, eller
 - det avtal eller den ensidiga åtgärd som ansökan avser är föremål för ett pågående förfarande vid kommissionen eller vid en domstol eller en konkurrensmyndighet i en medlemsstat.
9. Kommissionen kommer inte att behandla hypotetiska frågor och kommer inte heller att utfärda vägledande skrivelser om avtal eller ensidiga beteenden som inte längre tillämpas av parterna. Företag får dock ansöka till kommissionen om en vägledande skrivelse avseende en fråga som uppstår i samband med ett avtal eller en ensidig åtgärd som de planerar, dvs. före genomförandet av avtalet eller förfarandet i fråga. I så fall måste planeringen ha kommit tillräckligt långt för att kommissionen ska överväga att ta upp ansökan till behandling.

III. HUR ANSÖKER MAN OM VÄGLEDNING?

10. En ansökan kan lämnas in av ett eller flera företag som har ingått eller avser att ingå ett avtal eller vidtagit eller avser att vidta en åtgärd som skulle kunna omfattas av artikel 101 eller 102 i EUF-fördraget avseende tolkningsfrågor som uppstår till följd av ett sådant avtal eller en sådan ensidig åtgärd.

11. En ansökan om en vägledande skrivelse bör skickas till följande adress:

European Commission
Directorate-General for Competition
For the attention of the Antitrust Registry
1049 Bruxelles/Brussel
Belgique/België

eller per e-post till comp-greffe-antitrust@ec.europa.eu.

12. I skrivelsen om begäran om vägledning ska den eller de sökande ange följande:
 - Alla de berörda företagens identitet och en enda adress för kontakter med kommissionen.
 - De specifika frågor för vilka det ansökts om informell vägledning.
 - Fullständig och uttömmande information om alla punkter som är relevanta för en välgrundad utvärdering av de frågor som tagits upp, inklusive relevant dokumentation, så att kommissionen kan utfärda en vägledande skrivelse på grundval av den information som lämnats.
 - Den eller de sökandes egen preliminära bedömning, med beaktande av punkt 7 a i detta tillkännagivande, av varför begäran innehåller nya eller olösta frågor mot bakgrund av unionens befintliga rättsliga ram, inbegripet rättspraxis från Europeiska unionens domstol, allmänt tillgänglig allmän vägledning på unionsnivå i beslutspraxis

- eller tidigare vägledande skrivelser.
- Den eller de sökandes egen preliminära bedömning av tillämpningen av artikel 101 eller 102 i EUF-fördraget på de nya eller olösta frågor som avtalet eller det ensidiga beteendet gett upphov till.
- All annan information som möjliggör att ansökan kan prövas mot bakgrund av de aspekter som anges i punkterna 7–9 i detta tillkännagivande, särskilt en förklaring om att det avtal eller den ensidiga åtgärd som ansökan avser inte är föremål för ett pågående förfarande vid en nationell domstol eller konkurrensmyndighet.
- Uppgift om huruvida ansökan innehåller uppgifter som betraktas som affärshemligheter och en tydlig angivelse av vilka uppgifter det rör sig om.
- All annan information eller dokumentation som är relevant för bedömningen av avtalet eller det ensidiga förfarandet.

IV. BEHANDLING AV ANSÖKAN

13. Kommissionen kommer i princip att bedöma begäran på grundval av den information som lämnats och inte behandla ansökningar som inte uppfyller kraven i punkt 12 i detta tillkännagivande. Kommissionen får dock använda ytterligare information som den förfogar över från offentliga källor, tidigare rättspraxis, beslutspraxis och vägledande skrivelser på unionsnivå eller någon annan källa och får be den eller de sökande eller, i undantagsfall, andra utvalda parter att lämna kompletterande upplysningar.
14. Kommissionen får dela den information som lämnats till den med medlemsstaternas konkurrensmyndigheter och ta emot synpunkter från dem. Kommissionen får diskutera sakfrågan i ansökan med medlemsstaternas konkurrensmyndigheter innan den utfärdar en vägledande skrivelse.
15. Med hänvisning till punkterna 13 och 14 i detta tillkännagivande gäller reglerna om tystnadsplikt i artikel 28 i förordning (EG) nr 1/2003 för information som lämnas av den eller de sökande eller andra utvalda tredje parter.
16. Om en vägledande skrivelse inte utfärdas ska kommissionen underrätta den eller de sökande om detta skriftligen.
17. Den eller de sökande kan när som helst återkalla sin ansökan. I sådana fall kommer ingen vägledande skrivelse att utfärdas. I alla händelser behåller kommissionen de upplysningar som lämnats i samband med en ansökan om informell vägledning och kan använda dem i senare förfaranden enligt förordning (EG) nr 1/2003.
18. En ansökan om en vägledande skrivelse påverkar inte kommissionens rätt att inleda ett förfarande enligt förordning (EG) nr 1/2003 avseende de sakförhållanden som läggs fram i ansökan.

V. VÄGLEDANDE SKRIVELSER

19. I en vägledande skrivelse från kommissionen anges följande:
 - En sammanfattande beskrivning av de sakförhållanden den bygger på.
 - Det huvudsakliga rättsliga resonemang som ligger till grund för kommissionens

uppfattning om tillämpningen av artikel 101 eller 102 i EUF-fördraget på de nya eller olösta frågor som uppkommer genom avtalet eller den ensidiga åtgärden.

20. En vägledande skrivelse kan begränsas till delar av den eller de frågor som tagits upp i ansökan. Den kan också innehålla ytterligare aspekter som inte tagits med i ansökan. Om så är lämpligt får kommissionen i en vägledande skrivelse ange en tidsfrist för dess tillämpning eller ange att den vägledande skrivelsen bygger på att vissa faktiska omständigheter föreligger eller inte.
21. Vägledande skrivelser kommer att offentliggöras på kommissionens webbplats, med beaktande av den eller de sökandes berättigade intresse av att deras affärshemligheter skyddas. Kommissionen kommer att komma överens med den eller de sökande om en offentlig version innan den vägledande skrivelsen offentliggörs.

VI. VERKNINGARNA AV VÄGLEDANDE SKRIVELSER

22. Kommissionens vägledande skrivelser är främst avsedda att hjälpa företag att själva göra en välgrundad bedömning av sina avtal eller ensidiga ageranden. Vägledande skrivelser kommer inte att vara bindande för den eller de sökande eller någon tredje part. I detta avseende förblir de sökande ansvariga för att göra sin egen bedömning av huruvida artikel 101 eller 102 i EUF-fördraget är tillämplig.
23. En vägledande skrivelse kan inte föregripa den bedömning av samma fråga som görs av Europeiska unionens domstol, medlemsstaternas konkurrensmyndigheter eller medlemsstaternas domstolar.
24. Om ett avtal eller en ensidig åtgärd har utgjort faktaunderlaget för en vägledande skrivelse är kommissionen inte förhindrad från att senare pröva samma avtal eller ensidiga beteende i ett förfarande enligt förordning (EG) nr 1/2003. I det fallet kommer kommissionen att ta hänsyn till den tidigare vägledande skrivelsen, i synnerhet om inte de bakomliggande sakförhållandena har ändrats, nya omständigheter har upptäckts av kommissionen eller tagits upp i ett klagomål, rättspraxis från Europeiska unionens domstol har utvecklats eller större ändringar av kommissionens politik eller en utveckling på de berörda marknaderna har skett.
25. De klargöranden om tillämpligheten av artikel 101 eller 102 i EUF-fördraget som ingår i en vägledande skrivelse kommer uttryckligen att villkoras av att de uppgifter som lämnats av den eller de sökande är korrekta och sanningsenliga, och alla väsentliga avvikelser från de uppgifter som lämnats av den eller de sökande kommer att göra den vägledande skrivelsen verkningslös.
26. Kommissionens vägledande skrivelser är inte kommissionsbeslut och är inte bindande för konkurrensmyndigheter och domstolar i medlemsstaterna som är behöriga att tillämpa artiklarna 101 och 102 i EUF-fördraget. Medlemsstaternas konkurrensmyndigheter och medlemsstaternas domstolar är emellertid fria att beakta vägledande skrivelser från kommissionen på det sätt de finner lämpligt i samband med ett ärende.

- (1) Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, 4.1.2003, s. 1). Med verkan från och med den 1 december 2009 har artiklarna 81 och 82 i EG-fördraget ersatts av artikel 101 respektive 102 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Innehållet i bestämmelserna är dock i sak oförändrat. I detta tillkännagivande bör hänvisningar till artiklarna 101 och 102 i EUF-fördraget i förekommande fall förstås som hänvisningar till artiklarna 81 och 82 i EG-fördraget. Genom EUF-fördraget införs också vissa förändringar i terminologin, t.ex. ersätts gemenskapen med unionen och den gemensamma marknaden med den inre marknaden. Om innebörden förblir oförändrad kommer terminologin i EUF-fördraget att användas genomgående i detta tillkännagivande.
- (2) I detta tillkännagivande används termen ”avtal” för avtal, beslut av företagssammanslutningar och samordnade förfaranden. Termen ”ensidiga åtgärder” avser dominerande företags agerande. Termen ”företag” omfattar även ”företagssammanslutningar”.
- (3) Europeiska unionens domstol består av två domstolar: domstolen och tribunalen.
- (4) Kommissionen har utfärdat gruppundantagsförordningar, riktlinjer och tillkännagivanden. Dessutom offentliggör kommissionen sina beslut. Alla texter finns att hämta på: https://ec.europa.eu/competition-policy/index_en
- (5) Kommissionens tillkännagivande - *Riktlinjer för tillämpningen av artikel 81.3 i fördraget* (s. 97).
- (6) Se skäl 38 i förordning (EG) nr 1/2003.
- (7) Se särskilt artiklarna 7–9, artikel 12, artiklarna 17–24 och artikel 29 i förordning (EG) nr 1/2003.
- (8) Se särskilt skäl 3 i förordning (EG) nr 1/2003.
- (9) Se skäl 38 i förordning (EG) nr 1/2003.